

8 Δεκεμβρίου

Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς ἀγίας Ἄννης
Παταπίου ὁσίου (ἡ' αἰῶν)
ἡχος β'

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἔλεησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἔλεησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἔλεησον. (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί...

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριζον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν..., καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Οτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντα τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

ψαλμὸς λζ' (37)

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζω ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστα μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγχους.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούση, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμωσαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' (62)

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ ποιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως

αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἄλμπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. **Κ**ύριε, ἐλέησον. **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

ψαλμὸς πζ' (87)

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μή διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μή γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλεησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτῃ ἢ προσευχῇ μου προφθάσει σε.

Ἰνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἶμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὕψωθεις δὲ, ἔταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχῇ μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' (102)

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἔλεει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν

ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυί, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά

μου, ἐν ἔμοι ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μεγάλη

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ἦπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ

Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου

Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν..., τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

Ἦχος Δε̅

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Ἀντιφωνάριον 2009 σ.64

Α λ λη λου ου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου

ου ου ι α

- σ Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε. 64:5
- σ Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται. 24:13
- σ Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν. 134:13

μαρτυρικόν

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριῶδιον 2004 σ.496

α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη η η
ται ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι οι κα
λως τον α γω να τε λε σαν τες και την πι στιν τη ρη σαν
τες παρ ρη σι αν ε χον τες προς τον Σω τη η ρα
υ περ η μων αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα
τε σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας η
μων

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι

Μνησθητι Κυριε ως αγαθος των δουλων

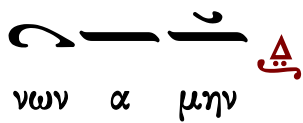
σου και οσα εν βιωη μαρτον συγχωρησον

ου δεις γαρ αναμαρτητος ειμη σου οδυνα με

νος και τοις μεταστασι δουναι την ανααπαυ

σιν

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιων

ων α μην

Μη τηρ α γι ι α η του α φρα στου φω

τος αγ γε λι κοις σε υ μνοις τι μω ω ων τες ευ

σε βως μεγα λυ υ νο με ε εν

Συναπτή μικρά

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Καθίσματα μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

μαρτυρικόν

Ἦχος Δε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσική Παρακλητική 2004 σ.258

Οφαι δρυ υ νας τους α γι ους σου υ περ χρυ

σον και δο ξα σας τους ο σι ους σου ως α γα θος

υπ αυ των δυ σω που με νος Χρι στε ο Θε ος την

ζω ην η μων ει ρη νευσον ως φι λαν θρω πος και την
ευ χην κα τευ θυ νον ως θυ μι α μα ο μο νος εν
α γι οις α να παυ ο ο ο με νος

μαρτυρικόν

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.265

Θ αυ μα στος ο Θε ος εν τοις α γι οις αυ του

Α θλο φο ροι Κυ ρι ι ου μα κα ρι α η

γη η πι αν θει σα τοις αι μα σιν υ μων και α

γι αι αι σκη ναι αι δε ξα με ναι τα πνευ μα τα υ

μων εν στα δι ω γαρ τον ε χθρον ε θρι αμ βευ σα

τε και Χρι στον με τα παρ ρη σι ας ε κη ρυ ξα τε

αυ τον ως αγαθον ι κε τε ευ σα τε σω

θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας η μων

μαρτυρικόν

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.274

Τοις α γι οις τοις εν τη γη αυ του ε θαυ μα

στω σεν ο Κυ ρι ος

ε τον πε ρι βα αλ λον τα τον ου ρα νον εν νε φε

λαις ε χον τες οι α γι οι πε ρι βο λην εν τω κο

ο ο ο σμω τας βα σα νους των α νο μων υ πε

ε μει ναν και την πλα νην των ει δω λων κα τη ηρ γη

σαν αυ των ταις ι κε σι ι αις και η μας ε λευ

θε ρω σον του α ο ρα του ε χθρου Σω τηρ και σω ω

ω σον η μας

νεκρώσιμον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.283

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

Ο νε κρω ων και των ζων των ως Θε ος εξ

ου σι αν α παν των ε σχη κως ζω ο δο ο ο ο τα

προ σχεσ ταις δε η σε σι των δου ου λων σου δει ξον σου

τα σπλαγ χνα τα φι λα ανθρω πα και δι δου την α

φε σιν ψυ χαις ας με τε στησας επ ελ πι δι τη εις

σε ο δι ευ σπλαγ χνι αν υ περ α α α γα θος

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

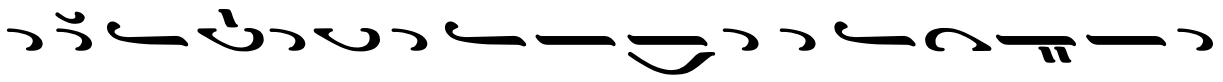

νων α μην

Παν τα υπερ εν νοι αν παν τα υπερ εν δο ξα

τα σα Θε ο το κε μν στη ρι α τη α γνει α ε σφρα γι

σμε ε νη και Παρ θε νι α φυλατ το με ε νη

μη τηρ ε γνω σθησ α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη

θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χα α ας η

μων

Ευλογητος ει Κυριε ^{ν'}η διδαξον με τα δι

και ωματα σου ^ξη

Των αγιων ο χορος ^{ν'}η ευρεπηγη ην της

ζωης και θυραν παραδεισου ^ξη ευρωκαγω την

οδον δια της μετανοιας ^ξη το απολω

λος προβατον εγω ειμι ^ξη ανακαλεσαι

με σωτηρ και σωσον με ^ξη

Ευλογητος ει Κυριε ^{ν'}η διδαξον με τα δι

και ωματα σου ^ξη

Ο ι τον α μνον του Θε ου κη ρυ ξαν τες ^{γ'} και σφα

γι α σθεν τες ωσπερ α αρνες ^{χ'} και προς ζω ην την α

γη ρω α γι οι ^{γ'} και α ι δι ον με τα τε θε εν

τες ^{χ'} του τον εκ τε νως μαρ τυ ρες αι τη σα σθε ^{χ'} ο φλη

μα των λυ σιν η μιν δω ρη η σα α σθαι ^{χ'}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ^{γ'} δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα α σου ^{χ'}

Ο ι την ο δον την στε νην βα δι σαν τες ^{γ'} τε θλιμ

με νην παν τες οι εν βι ι ω ^{χ'} οι τον Σταυ ρον ως ζυ

γον α ρα με νοι ^{γ'} και ε μοι α κο λου θη σαν τες εν

πι ι στει δευ τε α πο λου ε τε α η τοι μα σα η μιν

βρα βει ει α και στε φητα ου ρα νι ι α

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα α σου

Ε ι κων ει μι ι της αρ ρη του δο ξης σου ει

και στι γμα τα φε ρω πται σμα των οι κτει ρη σον το

σον πλα σμα Δε σπο τα και κα θα ρι σον ση ευ σπλαγ

χνη ι α και την πο θει νην πα τρι ι δα πα ρα

σχου μοι πα ρα δει σου πα λιν ποι ων πο λι ι τη ην

με

Ευλογητος ει Κυριε ^{ν'}η διδαξον με τα δι

και ωματα σου ^χη

Οπαλαι με εν εκμηον των πλασας με ^{ν'}η και

εικο νι σου θει α τιμη ησας ^χη πα ρα βα σει εν

το λης δε πα λιν με ε πι στρε φας εις γην εξ ης ε λη

η φθην ^χη εις το καθ ο μοι ω σιν ε πα να γα γε ^χη το

αρ χαι ον καλ λος α να μορ φω ω σα α σθαι ^χη

Ευλογητος ει Κυριε ^{ν'}η διδαξον με τα δι

και ωματα σου ^χη

Ανα παυ σο ον ο Θε ος τους δου λους σου ^{ν'}η και

κα τα ξον αυ τους εν πα ρα δει ει σω ο ο

που χο ροι των α γι ων Κυ ρι ε και οι δι

και οι εκ λα αμ ψου σιν ως φω στη η ρες τους κε κοι

μη με νους δου λους σου α να παυ σον πα ρο ρων αυ

των παν τα τα εγ κλη η μα α

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Τ ο τρι λαμ πες της μι ας Θε ο τη τος ευ σε

βως υ μνη σω μεν βο ω ων τες Α α γι ος ει ο

Πα τηρ ο α ναρ χος ο συν α ναρ χος Υι ο ος και

το θει ον Πνε ευ μα φω τι σον η μας πι στει σοι

λα τρευ οντας ^{x̣ q̣} και του αι ω νι ου πυ ρος εξ α

αρπα α σον ^{x̣ q̣}

K αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων **A** μην ^{x̣ q̣}

X αι αι ρε σε μνη ^{x̣ q̣} η Θε ον σαρ κι τε κου σα εις

παν των σω τη ρι ι αν ^{x̣ q̣} δι ης γε νος των αν θρω πων

ευ ρα το την σω τη ρι αν ^{x̣ q̣} δι α σου ου ευ ροι μεν

πα ρα δει σον ^{x̣ q̣} Θε ο το ο κε α γνη ευ λο γη

με ε ε ε νη ^{x̣ q̣}

A λ λη λου ου ι α αλ λη λου ι α ^{ṿ ŋ̣} αλ λη

λου ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{κ' ᾠ} (δισ)

Α λ λη λου ου ι α αλ λη λου ι α ^{γ'} Αλ λη

λου ι ι α ^{γ'} δο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ος ^{κ' ᾠ}

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως...

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ...

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν...

Παράσχου Κύριε.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός...

Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν. (γ')

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις...

Ἄμην.

Καθίσματα μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

νεκρώσιμον

Ἦχος $\lambda \pi \grave{\alpha}$ ^{κ'} Κε

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριῶδιον τόμος Β'
Ὡρολόγιον 2003 σ.18

Α να παυ σον Σω τηρ η μων με τα δι και αι

νων α μην

Ο εκ Παρ θε νου α να τει λας τω κο σμω Χρι

στε ο Θε ος **ν'** υι ους φω τος δι αυ της α να δει

ει ξας ε λε η σον η μα α ας **χ'**

ν' ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τε ταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ἔστι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ᾠδὴ α'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.320

Τὴν Μωσέως ᾠδὴν, ἀναλαβοῦσα βόησον ψυχῇ. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός καὶ δοξάσω αὐτόν.

Τ
ην Μω σε ε ως ω δην α να λα βου σα βο

η σον ψυχη βο ο η θος και σκε πα στης ε γε νε το ο

μοι εις σωτηριαν σου τον μου Θεος και δοξα

σω αυτον

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Διωγμούς χαλεπούς, καὶ αἰκισμούς σφοδρούς καρτερικῶς, ἐνεγκόντες Ἀθληταί, πᾶσαν τὴν πλάνην ἐκ τῶν περάτων, σθένει θεϊκῶ ἐδιώξατε.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ Θεοῦ λειτουργοί, καὶ Ἱεράρχαι φέγγει νοητῶ, ἀπαστρέπτοντες σαφῶς, πρὸς φῶς ὠδήγησαν εὐσεβείας, πάντων εὐσεβῶν τὰ πληρώματα.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπερήφανον νοῦν, ταπεινωθέντες Ὅσοι καλῶς, κατεκλίνατε εἰς γῆν, καὶ ὑψωθέντες ἐνθέοις τρόποις, πᾶσι ταπεινοῖς βοηθεῖτε ἀεὶ.

νεκρώσιμον

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Λαμπροτάτου φωτός, καὶ αἰωνίου δεῖξον κοινωνούς, εὐφροσύνης ὡς Θεός, οὓς περ μετέστησας τῶν προσκαίρων, δούλους σου πιστούς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αἰ ἀσκήσει στερρῶς, ἡγωνισμέναι καὶ ἀθλητικῶς, καθελούσαι τὸν ἐχθρόν, σεμναὶ Γυναῖκες Θεοκυῆτορ, σὲ περιστῶσαι, εὐφραίνονται.

Κανὼν εἰς κοιμηθέντας ὦδ᾽ α΄

Τῶ τὴν ἄβατον

Ἦχος Πά

Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Τῶ θανάτῳ σου, καταπατήσας θάνατον, θείας ζωῆς ἀνέβλυσας αἰδιότητα, ἦν παράσχου ἀγαθῆ, ταῖς τῶν κοιμηθέντων ψυχαῖς, ταῖς τῶν Μαρτύρων σου,

πρεσβείαις ἄφεισιν, πταισμάτων χαριζόμενος.

Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀβλισθήσονται.

Ὁ τὸ πλούσιον, αἰὲν πηγάζων ἔλεος, τοῖς εὐσεβοῦς φιλόνηρωπε προσδεχομένοις σε, ἐν τῷ οἴκῳ σου Χριστέ, ἐν τῇ θαυμαστῇ σου σκηνῇ, τόπον ἀνέσεως παράσχου Δέσποτα, τοῖς δούλοις σου ὡς εὐσπλαγχνος.

Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Ἰσχυρότατος, κατὰ θανάτου γέγονας· ὅθεν αὐτὸν ἐδέσμευσας, ἡμᾶς ῥυσάμενος, καὶ νῦν ῥῦσαι τῆς αὐτοῦ, τοὺς κεκοιμημένους φθορᾶς ὡς ὑπεράγαθος, τῆς σῆς ἐλλάμψεως, τὴν μέθεξιν δωρούμενος.

Ἦπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στερώσασα, τὴν κλονουμένην φρένα μου, Μήτηρ Θεοῦ βεβαίωσον, θεῖοις προστάγμασι, τοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς σῆς, καθηγιασμένης γαστρός, καὶ καταργήσαντος, τοῦ ἄδου Δέσποινα, τὸ ζοφερόν βασιλείον.

Κανὼν β' ἁγίου Παταπίου, ὡδὴ α'

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε

Ἦχος Πά

Τοῦ παιδρου σου βίου τὰ φαιδρά, μέλλων κατορθώματα, ἀνευφημεῖν, ἐκδυσωπῶ σε ὅσιε, αἴγλην φωτοδότιδα, οὐρανόθεν μοι δωρηθῆναι ἰκέτευε, νέφος ἐκμειοῦσαν, τὸ τῆς ἀγνωσίας μου Πατάπιε.

Ἁγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἰγυπτίους πρὶν ὃ τῷ βυθῷ, κρύψας θείῳ νεύματι, ὡς ἐκ βυθοῦ, τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, σὲ ἀναλαβόμενος, κατεφώτισε θεϊκαῖς ἐπιγνώσεσι, καὶ ὄλοφαῖς σε ἔδειξεν, ἀστέρα πάτερ ὅσιε.

Δόξα Πατρὶ...

Τῆς σαρκὸς τὰ πάθη χαλινῶ, μάκαρ τῆς ἀσκήσεως, δουλαγωγῶν τῆς ἀπαθείας ἔρωτι, ὠφθης καθαρώτατον, οἰκητήριον τοῦ Θεοῦ διὰ πίστεως, καὶ χειμαζομένων, εὐδὶος λιμὴν πάτερ Πατάπιε.

Τῆς ἀρχαίας λύτρωσιν ἀράς, κόσμῳ παρεχόμενος, ὁ Λυτρωτής, ἐκ σοῦ Παρθένε τίκτεται, ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ τὸν ὄσιον, ἀναδείξας Πατάπιον, κρήνην ἰαμάτων, πᾶσι τοῖς πιστῶς αὐτῷ προστρέχουσι.

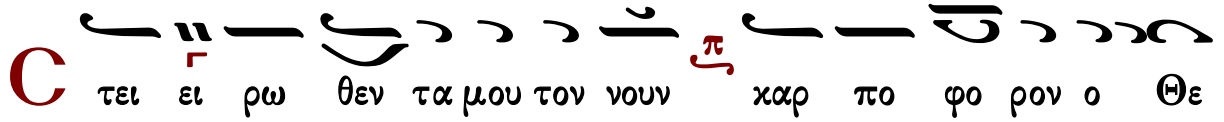
Κανὼν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ᾠδὴ γ'

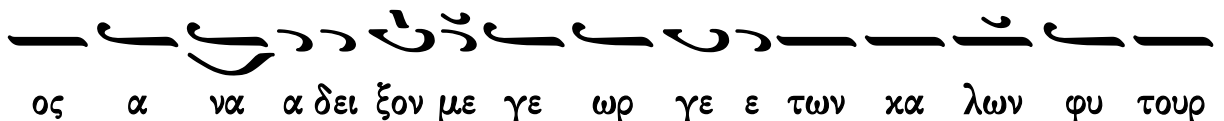
ὁ εἰρμὸς

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.321

Στερωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεός, ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

 C τει εἰ ρω θεν τα μου τον νου ν καρ πο φο ρον ο Θε

 ος α να α δει ξον με γε ωρ γε ε των κα λων φυ τουρ

 γε των α γα θων τη ευσπλαγ χνι α σου

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πυρωθέντες τῷ πυρί, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἄθλοφόροι, τῶν βασανῶν τὴν πυράν, ὄσισμῷ τοῦ παντουργοῦ, ἔσβεσαν Πνεύματος.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγιώτατοι Χριστοῦ, Ἱεράρχαι καὶ σεπτοί, Ὀσίων δῆμοι, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, ἐκδυσωπήσατε.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερώτατος χορὸς, τῶν ἐνθέων Προφητῶν ἐμεγαλύνθη, καὶ γυναιῶν πληθὺς, ἐναθλήσασα στερῶως, δόξης ἐπέτυχον.

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Νεκρωθεῖς ἐπὶ Σταυροῦ, ἔδωρήσω τοῖς θνητοῖς ἀθανασίαν, ἧς τυχεῖν τοὺς πρὸς σέ, καταξίωσον Χριστέ, μεταχωρήσαντας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μετὰ πάντων Προφητῶν, καὶ Γυναιῶν ἱερῶν, Θεὸν Παρθένε, τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, δυσώπει ἐκτενῶς, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Κανὼν εἰς κοιμηθέντας ᾠδὴ γ'

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως

Ἦχος Πα

Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ταῖς τῆς σῆς ὠραιότητος λαμπηδόσιν, αὐγάζεσθαι τοὺς πίστει κεκοιμημένους, εὐδόκησον ὁ πλούσιος ἐν ἔλεει, μετὰ Μαρτύρων σου· σὺ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἐν τόποις ἀναψύξεως ὡς οἰκτίρμων, ἐν χώρᾳ Ἀβραάμ τε τοῦ ἐκλεκτοῦ σου, ἀξίωσον αὐλίζεσθαι τοὺς σοὺς δούλους, τοὺς σοὶ κραυγάζοντας· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Θαλάμοις οὐρανίοις περιπολεύειν, φρονίμοις ταῖς παρθένοις συνεισελθόντας, ὑπόδεξαι τοὺς δούλους σου λαμπαδούχους, οὓς περ μετέστησας, τῷ σῷ βουλήματι, ἐκ τῶν προσκαιρῶν Δέσποτα, μόνε φιλόνηρωπε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νεκρωθέντα, καὶ πρὸς γῆν με ἀποστραφέντα, ἀνέστησας τεκοῦσα τὸν ζωοδότην, ἀνήγαγες ἐξ ἄδου με κατωτάτου, τὸν Θεοτόκον σε πίστει δοξάζοντα, καὶ τιμῶντα Πάναγνε, σὲ τὴν Πανύμνητον.

Κανὼν β' ἁγίου Παταπίου, ᾠδὴ γ'

Ἐξήθησεν ἡ ἔρημος

Ἦχος Πά

Δακρῶν ἀναβλύσει, καταρδεύσας ἄριστα, τὴν ψυχικὴν σου αὐλάκα, σῖτον θείων ἡνεγκας πράξεων, ἀποθήκαις ταῖς ἄνω συντηρούμενον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγάπην ὀπλισάμενος, ὡσπερ ξίφος ὅσιε, καὶ θυρεῶν σκεπόμενος, τῆς ἐνθέου σου ταπεινώσεως, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη ἐξηφάνισας.

Δόξα Πατρὶ...

Λειμῶσι τῆς ἀσκήσεως, καθάπερ κρίνον ἡνθισας, εὐωδιάζων ὅσιε, τὰς καρδίας τῶν ἀνυμνούντων σε, καὶ τελούντων σου, πίστει τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀγκάλαις ἐποχοῦμενος, τῆς τεκούσης Κύριε, τὰ τῆς Αἰγύπτου εἰδῶλα, δυναστεία τῇ σῇ συνέτριψας, ἐξ ἧς πλῆθος ὁσίων ἀνεβλάστησεν.

ὁ εἰρμός τῆς γ' ᾠδῆς

Ἦχος Πά

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.440@

Ξηνηθησεν ἡ ἐρημος ὡσει κρίνον Κυριε ἡ

των ἐθνῶν στείρου σα Ἐκκλησιαστη παρουσι

α σου ἐν ἡ ἐστερεωθη ἡ καρδια μου

ου ου

Μετά τὴν γ' ᾠδὴ συναπτὴ μικρά

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Καθίσματα

τοῦ ὁσίου

Τὴν ὠραιότητα

Ἦχος γ'.

Πάθη τοῦ σώματος, θεομακάριστε, πάτερ ἐξήρανας, δακρῶν ρεύμασι, καὶ ἰαμάτων ποταμούς, Πατάπιε ἀνέβλυσας· ὅθεν προσερχόμενοι, τῷ τιμίῳ λειψάνῳ σου, χάριν τε καὶ ἔλεος, προφανῶς ἀρυόμεθα, τιμῶντές σου τὴν μνήμην ἀξίως, πίστει θερμῇ θεομακάριστε.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ' δ'.

Δόξα...

Τὴν πτωχείαν τοῦ Λόγου τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβῶν, ἠγήσω τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον μακάριε· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος ὅσιε, τῶν μοναστῶν ἐδείχθης, διδάσκαλος ἔνθεος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαντας, τοῖς ἐνθέοις λογίοις σου, θεοφόρε Πατάπιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Ἦχος λ' δ' Νῆ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

Ο των ο λων Δε σπο ο της και ποι η της

εξ α χραν του σου μη τρας σαρ κα λα βων προ στα α

τιν σε ε δει ξε των αν θρω πων παν α μω με δι α του το

παν τες προς σε κατα φευ γο μεν ι λα σμον πται σμα των αι

του με νοι Δε σποι να και αι ω νι ζου σης λυ τρω θη

ναι βα σα νου και πα α σης κο λα σε ως της ε κει σε

δε ο με θα ι να πι στει βο ο ω μεν σοι πρε σβευ

ε Χρι στω τω Θε ω του δο θη ναι πα σι Κο ρη η

α φε σιν τοις πι στως προς ι ου ου σι τη σκε ε πη η

σου

ὁ εἰρμὸς τῆς ε' ᾠδῆς

Ἦχος Πά

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.442@

Ε ν α βυσσωπται σμα α τω ων κυ κλου μενος την α

νε ξι χνι α στον της ευ σπλαγ χνι ασσου ε πι καλου

μαι α βυσσον εκ φθο ρας ο Θε ο ος με α να γα γε

ε ε

Μετά τήν ε' ᾠδή συναπτὴ μικρά

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Κοντάκιον τοῦ δσίου

Τὸν ναὸν σου ἅγιε, πνευματικὸν ἰατρεῖον, οἱ λαοὶ εὐράμενοι, μετὰ σπουδῆς προσιόντες, ἴασιν τῶν νοσημάτων λαβεῖν αἰτοῦνται, λύσιν τε τῶν ἐν τῷ βίῳ πλημμελημάτων· σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὤφθης, Πατάπιε ὅσιε.

Οἶκος

Ἡ σορός σου σοφὴ πᾶσι βρῦει ἰάματα, ἐξ ὧν πάντες πιστοὶ ἀρυόμενοι, σώζονται ἐκ νόσων πολλῶν, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὧν περὶ ὁ τάλας ἐγὼ πεπείραμαι ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με· καὶ διὰ τοῦτο τὴν σὴν ἀντίληψιν νῦν ἀνευφημῶ, καὶ διηγοῦμαι τρανῶς, πῶς ἐπιφθάνεις τοὺς ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἐκλυτροῦσαι πειρασμῶν τοὺς προσιόντας σοι θερμῶς. Διὸ δίδου ἰσχὺν μοι ἀνυμνεῖν σε· σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὤφθης, Πατάπιε ὅσιε.

Συναξάριον

Τῆ ἡ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

στίχοι

Φθαρτὸν λελοιπῶς Πατάπιε γῆς πάτον,

Πατεῖς, ὅπου πατοῦσι πραέων πόδες.

Ἐορδοάτη Πατάπιε χλόης πέδον ἀμφεπάτησας.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σωσθένους, Ἀπολλώ, Κηφᾶ, Τυχικοῦ, Ἐπαφροδίτου, Καίσαρος, καὶ Ὀνησιφόρου.

στίχοι

Ἀποστόλους σήμερον ἑπτὰ γεραίρω,

Ὡς γενναίους κήρυκας τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Ἐπισκόπου Κύπρου.

στίχοι

Πᾶν Σωφρόνιος σαρκικὸν σβέσας πάθος,
Καὶ σαρκὸς αὐτῆς ἐξαπέπτυη πηλίνης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις, πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἔλεησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ὁ εἰρμὸς τῆς ἠ' ᾠδῆς

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.444@

Αἰ νοῦ μεν εὐ λο γου μεν καὶ προσ σκυ νοῦ ου με εν

τον Κυ ρι ον

Τ ον εν κα μι νω του πυ ρος των Ε βραι ων τοις παι σι

συ γ κα τα βαν τα καὶ την φλο γα εις ὄρο σον με τα βα

λο ο ον τα Θε ον υ μνει τε τα ε εργα τον Κυ ρι

ον καὶ υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω ω να

α ας

θ' ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.21@

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον

καὶ ἡ γαλιλασαετο πνεύμα μου ἐπιτώ

Θεώωτωσωτηριμου

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξο

τεραν ἀσυγκριτώως τῶν Σεραφιμ τὴν ἀδι

αφθόρωσ Θεὸν Λόγον τεκούσαν τὴν ὄντως Θε

οτόκον σεεμεγααλύνομεν

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν

τῆς δουλῆς αὐτοῦ ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νυν μακα

ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι π

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ π και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα φιμ π την α δι

α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν π την ον τως Θε

ο το κον σε ε μεγα α λυ νο μεν π

O χ τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να

τος Δ και α γι ον το ο νο μα αυ του Δ και το ε λε

ος αυ του εις γε νε χ αν και γε νε αν τεις φο βου με

π
νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ π την α δι α

φθο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν π την ον τως Θε ο

το κον σε ε μεγα λυ νομεν π

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του Δ

δι ε σκορ πι σεν υ περ η χ φα νους δι α νοι

α καρ δι ας αυτων π

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ π την α δι α

φθο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν π την ον τως Θε ο το

κον σε ε μεγα λυ νομεν π

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρω νων και υ

υ ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα

θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κενους

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε ε μεγα α λυ νο μεν

Α ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη

σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα

τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του

ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε ε μεγα α λυ νο μεν

ὁ εἰρμός τῆς θ' ὠδῆς

Ἦχος Πά

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.445@

Α ναρ χου γεν νη το ρος Υι ος Θε ο ος και Κυ ρι ος

σα ρ κω θεις εκ Πα ρ θε νου η μι ν ε πε φα νε τα ε

σκο τι σμε να φω τι ι σαι συν α γα γειν τα ε

σχορ πι σμε ε ε να δι ο την παν υ μνη τον Θε ο

το κονμεγα λυ νομεν

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.23@

α ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν σε

την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι στον και παν

α μω μη τον και μη τε ρα του Θε ου η μων την τι

μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α

συγ κρι ι τω ως των Σε ραφιμ την α δι α φθο ο ρως Θε

ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε με

γα λυ νο με ε εν

Συναπτή μικρά

Ἐτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

νεκρώσιμον

Ἦχος ᾠ ΓαϚ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννης
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.504

Ο και νε κρων και ζωων των ^π9 εξ ου σι α

α ζων ως Θε ος ᾠ α να παυ σον τους σουσ δου ου

λους ^π9 εν ταισ σκη ναισ των εκ λε κτων ⁹ᾠ ει γαρ και

η μααρτον Σω ω ω τερ ^Δ9 αλλ ουκ α πε ε στη σαν

εκ σου ᾠ

Θεοτοκίον

Ο γλυ κα σμος των αγ γε ε λων ^π9 των θλι βο με

ε νων η χα ρα ᾠ χρι στι α νων η προ στα

α τις Παρ θε νε μη τη ηρ Κυ ρι ου αν τι λα

βου μου ου και ρυ υ σαι των αι ω νι ων βα σα νων

Αἶνοι

Ἦχος Πά

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.459*

Π α σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ ρι ον αι νει

τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων αι νει τε αυ

τον εν τοις υ ψι στοις σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω

αι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε λοι αυ του

αι νει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να α μεις αυ

του σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της

με γαλω συ νης αυ του

Τ ον Σταυ ρον του Χρι στου λα βον τες οι α γι οι

μαρ τυ ρες ο πλον α κα τα γω νι στον πα σαν του δι

α βο ο λουτην ι σχυν κα τηρ γησαν και λα βον τες στε

ε φος ου ρα νι ον τει χος η μιν γε γο να σιν υ περ

η μων α ει πρε ε σβευ οντες

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα

Τ ων α γι ων σου τα πλη θη δυ σω που σι σε Χρι στε

ε λε η σον η μα ας ως φι λαν θρω πος

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.275

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα α νω

Π α σα πο λις και χω ρα τι μα υ μων τα λει ψα να

ω α θλο φο ροι μαρ τυρες υ μεις γαρ νο μι μως α

θλησαντες στεφανον ουρανιον ελαβετε και

δια του τοι ερεων εστετο καιχημα βασι

λεων τονικος Εκκλησιων η ευπρεπεια

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.253

Αι νειτε αυτον εν κυμβαλοις ευη

χοις αι νειτε αυτον εν κυμβαλοις αλαλα

γμου πασαπνοηαινεσαατωτον Κυριον

Υπερ Χριστου παθοντες μεεχριθανατουω

αθλοφοριμαρτυρες ψυχας μενεχετεειςου

ρανουους ενχειρι Θεου καικατακοσμονο

ο ο λον δο ρυ φο ρει ται υ μων τα λει ψα να ι

ε ρεις και βα σι λεις προσ κυ νου σι και λα οι παν

τες ε πα γαλ λο με νοι συν η η θως βο ω μεν υ πνος

τι μι ος εν αν τι ον Κυ ρι ου ο θα να τος των ο σι ων

αυ του

Θεοτοχίον

Ότε ἐκ τοῦ ξύλου

Ἦχος Πάχ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.284

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο λην την ζω ην μου εν κα κοις κα τα δα πα
νη σας ο τα α λας νυν κα τε λει φθην Α γνη πα σης ο
λος ε ρημο ος α γα θη ης πρα α ξε ε ως προσ εγ γει
ζον τα βλε πων δε τον θα να τον οι οι μοι τρε μω το κρι
τη ρι ον του σου Υι ου ου και Θε ου ου πε ερ εξ ε
λου με Παρ θε ε νε και προ της α να γ κης ε κει
νης Δε σποι να ε πι στρε ψον και σω σον με ε ε

Δοξολογία

Σοι δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἔπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές,

Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ

Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμη καὶ ἄφεσιν των ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον της ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων των ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοὶ Κύριε.

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφώρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἄγιε Ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι

ἡμάρτομεν ἔκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου. Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἔλεειν...

Ἀμήν

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν

Θεοφάνους

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.285

Ρ υ υ μην του θα να του και φθο ραν σου τω ζω η

φο ρω θα να α τω κα θει λες Δε σπο τα πα σι δε

ε πη γα σας ζω ην αι ω ω νι ι ον και νε κρο ις εξ α

να στα σιν Σω τηρ ε δω ρη η σω ο θεν σου δε ο με

θα και νυν α να α πα αυ σον πι στει ει τους προς σε με

τα στα αν τας και της α κη ρα του σου δο ξης του

τους κα τα ξι ω σον φι ι λαν θρω πε

Μ α κα ρι οι ους ε ξε λε ξω και προ σε λα

βου Κυ ρι ε

ι να τους αν θρω πους κοι νω νους θει ας βα σι λει

ας ερ γα α ση Σταυ ρον υ πε μει νας θα να τον ε κου

σι ον κα τα δε ξα α με ε νος δι α του το δε ο με

θα τη ση ευ σπλαγ χνι ι α με το χους α να δει ξον

της βα σι λει ει α ας σου πι στει ει τους προς σε με τα

στα αν τας και του γλυ κυ τα του σου καλ λους του

τους κα τα ξι ω σον φι ι λαν θρω πε

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοι οις αυ λι σθη

σονται

Κ ω ωσαι το σο ον πλα σμα βου λη θεις της οι κο

νο μι ασ το ο ον τως βα θυ μυ στη ρι ον χαι ρων εξ

ε τε λε σας ως υ περ α α γα α θος και τι μης εξ η

γο ρα σας τον συμ παν τα κο ο σμον αι μα τι τι μι ω

σου δι ο δε ο ο με ε θα πι στει ει τους προς σε μετα

στα αν τας με τα των α γι ων α παν των της α

πο λυ τρω σε ως α ξι ω σον

Κ αι το μνη μο συ νον αυ των εις γε νε αν

και γε νε αν

Tρο ο μω τω φρι κτω και φο βε ρω βη μα τι τω

σω πα ρε στω ω τες οι απ αι ω νος νε κροι ψη φον

α να με νου σι την σην δι και αι αν Σω τηρ και την

θει αν εκ δε χον ται δι και ο κρι σι ι αν το τε

φει σαι Δε σποτα Σω τερ των δου ου λωων σου πι στει ει

τους προς σε μετα στα αν των και της α ι δι ου τρυ

φης σου και μα κα ρι ο τητος α α ξι ω σον

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Θεοτοκίον

Ευ α ας της προ μη τορος Α γνη συ την ο

φει λην συλ λα βου σα Θε ον α πε τι σας τον

της α φθαρ σι αν τε και την α να α στα α σιν τοις

πι στοις χα ρι ζο με νον και τη α θα να α τω δο

ξη στε φα νουν τα σε και με γα λυ υ νοον τα ον νυ υνδυσ ω

που σα μη πα αυ ση του τους εν φω τι κα τα τα

ξαι της αυ του λαμ προ τητος Θε ο νυμ φε ε ε

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἄμην.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

μαρτυρικόν

Ἦχος Δε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριῶδιον 2004 σ.496

 Απο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη η η

 ται ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι οι κα

 λως τον α γω να τε λε σαν τες και την πι στιν τη ρη σαν

τες παρ ρη σι αν ε χον τες προς τον Σω τη η ρα

υ περ η μων αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευσα

τε σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας η

μων

νεκρώσιμον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον 2004 σ.497

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

Μνη σθη τι Κυ υ ρι ε ως α γα θος των δου λων

σου και ο σα εν βι ω η μαρ τον συγ χω ρη σον

ου δεις γαρ α να μα αρ τη τος ει μη συ ο δυ να με

νος και τοις με τα στα σι δου ναι την α να α α παυ

σιν

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον 2004 σ.497

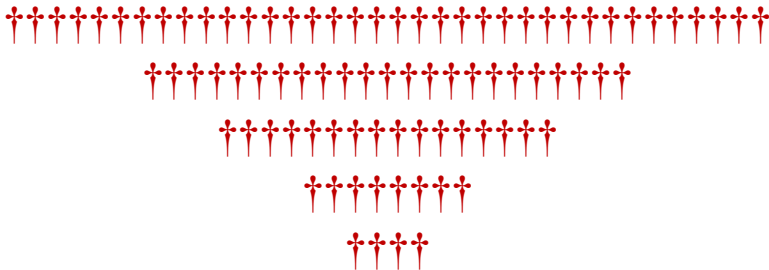
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Μη τηρ α γι ι α η του α φρα στου φω

τος αγ γε λι κοις σε υ μνοις τι μω ω ων τες ευ

σε βως μεγα λυ υ νο με ε εν

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἦχος λ π ς Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.3

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε η σον ^ν ρ̣

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε η σον ^β λ̣

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε η σον ^Δ ρ̣

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε η σον ^Γ η̣

^{NH} ^{ΠΑ}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σον ^π ρ̣

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε η σον ^ν ρ̣

^{ΓΑ}
Κ υ ρ ι ε ε λε η σον ^Γ η̣

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σον ^ο ρ̣ ^Δ ρ̣

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε η σον ^{ν'} η̣

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σον ^β λ̣

^{ΜΕΛ} ^{ΝΗ}
Κ υ ρ ι ε ε λε η σ ο ν ^ν ^δ

^{ΝΗ}
C ο ι Κυ ρ ι ε ^ν ^δ

^{ΝΗ}
Α μ η ν ^Δ ^δ

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α'

Ἦχος ^Δ ^δ

- σ Ἀγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. 91:2
- σ Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτῷ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. 91:3
- σ Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. 91:5
- σ Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. 91:16

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ^Δ ^δ

Πανδέκτη
1851 σ.26#

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σ ω σ ο ν

^ν ^δ ^δ
η μας

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω σ ο ν η

μα α α ς

Συναπτή μικρά

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

ἀντίφωνον β'

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Κε̣

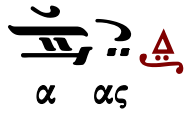
- σ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. 92:1
- σ Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. 92:1
- σ Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. 92:4
- σ Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. 92:5

ρι ε̣ ρε σ β ε ι α ι ς τ ω ν α γ ι ω ν σ ο υ σω σ ο ν η μ α ς Κυ

ρι ε̣ ρε

νος τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευμα τι σω σον η μα

α ας

Συναπτή μικρά

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ'

Ἦχος

Δι'

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Αντιφώνάριον 2009 σ.71

σ Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι
ἡμῶν.^{94:1}

σ Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς
ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.^{94:2}

σ Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.^{94:3}

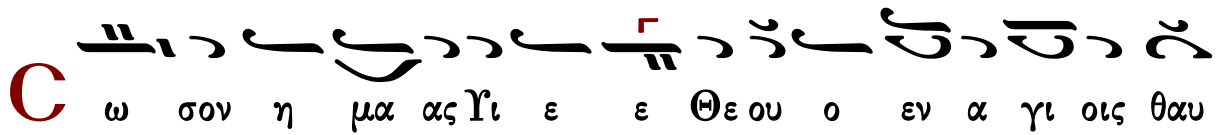
Πέτρου Λαμπαδαρίου

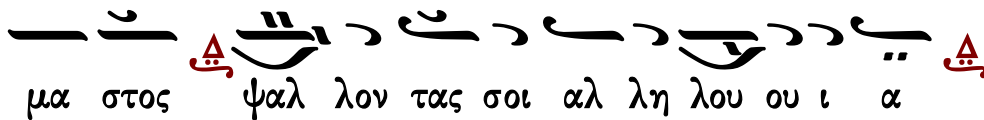
Ἦχος

Δι'

Πανδέκτη, 1851 σ.26*

ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α γι ο ις θ αυ

μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

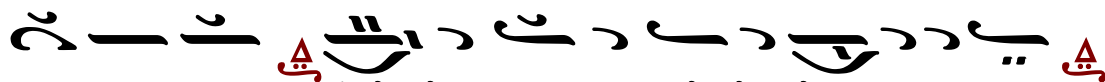

Εἴσοδος τοῦ Εὐαγγελίου

Σοφία ὀρθοί.

Δ ε ευ τε προσ κυ νη σω μεν και προσ πε σω ω μεν Χρι

στω

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α γι οις

θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

Ἀπολυτίκια

μαρτυρικόν

Α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη η η

ται ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι οι κα

λως τον α γω να τε λε σαν τες και την πι στιν τη ρη σαν

τες παρ ρη σι αν ε χον τες προς τον Σω τη η ρα

 υ περ η μων αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα

 τε σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας η

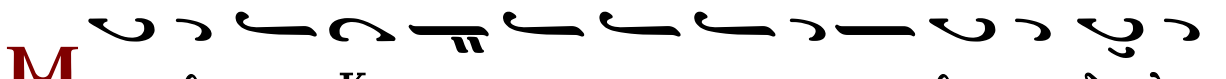

 μων

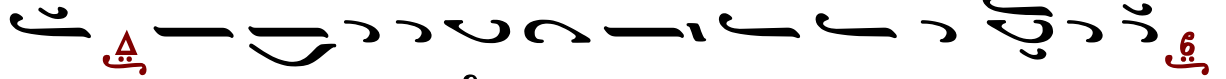
νεκρώσιμον

Ἦχος Δι

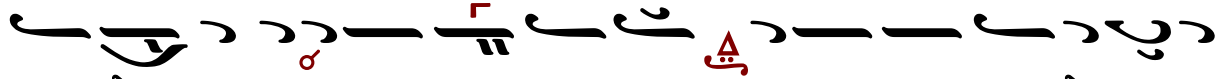
πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον 2004 σ.497

Μνη σθη τι Κυ υ ρι ε ως α γα θος των δου λων

 σου και ο σα εν βι ω η μαρ τον συγ χω ρη σον

 ου δεις γαρ α να μα αρ τη τος ει μη συ ο δυ να με

 νος και τοις με τα στα σι δου ναι την α να α α παυ

 σιν

Μνήσθητι Κύριε, ως αγαθός (τοῦ δούλου σου / τῆς δούλης σου / τῶν δούλων σου), και ὅσα ἐν βίῳ (ἡμαρτε / ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδείς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, και (τῶ μεταστάντι / τῇ μεταστάσει / τοῖς μεταστᾶσι) δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Κοντάκια

Κοντάκιον νεκρώσιμον τῷ Σαββάτῳ

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι̣ —²

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.255

Δόξα...

Μ ε τα των α γι ων α να παυσον Χρι στε τας ψυ
χας τω ων δου λων σου **δ̣ι̣** εν θα ουκ ε στι πο νος ου
λυ πη ου στε να γμος **δ̣ι̣** αλ λα ζω η α τε λε ευ τη η
τος **δ̣ι̣**

Κοντάκιον μαρτυρικόν τῷ Σαββάτῳ

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι̣ Νη —²

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία 1909 σ.26*

Καί νῦν...

Ω ς α παρ χας της φυ σε ως τω φυ τουρ γω της κτι
σε ως η οι κου με νη προσ φε ρει σοι Κυ ρι ε τους θε

ο φο ρου ους μαρ τυ υ ρας ταις αυ των ι κε σι

αις εν ει ρη νη βα θει α την Εκ κλη σι αν σου δι

α της Θε ο το κου συν τη ρη σον πο λυ ε λε

ε ε ε

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὑμνος

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

α γι ος ο Θε ε ος α γι ος ι σχυ υ ρος

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας

α γι ος ο Θε ο ο ος α γι ος ι σχυ ρος

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Δ γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η

μας

Δ υ ναμις α γι ος ο Θε ε ος α γι ος ι σχυ

υ ρος α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἀπόστολος

Προκείμενον τοῦ ἀποστόλου.

Πρόσχωμεν

σ Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε, πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. 31:11

σ Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἔπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. 31:1

Σοφία

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:16-23

Πρόσχωμεν

Ἀδελφοί, οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν μείαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψῃς ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις, καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου, οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος λ̣ π̣ Ψ̣ Πα̣ Δ̣ι̣ χ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.85*

Α λ λη λου ι ι α αλ λη λου ου ι ι α α

α α αλ λη λου ου ου ι α

- σ Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου· κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. 64:5
- σ Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἧ ἡρετίσατο. 24:12

Εὐαγγέλιον

Σαβ. ιβ' ἑβδ. Λουκᾶ

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 13:19-29

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ ἤρξησε καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. ²⁰Πάλιν εἶπε· Τίτι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; ²¹ὁμοία ἐστὶ ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. ²²Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱεροσαλήμ. ²³εἶπε δέ τις αὐτῷ· Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· ²⁴Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν. ²⁵ἄφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἕξω ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες· Κύριε Κύριε, ἀνοιξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἔρει ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. ²⁶τότε ἄρξεσθε λέγειν· ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας· ²⁷καὶ ἔρει· λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας. ²⁸ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὄψεσθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ πάντας τοὺς προφῆτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἕξω, ²⁹καὶ ἤξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου, καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ

βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκτενής δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν... τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναῖξί καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρά σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς

σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρά σοῦ πλοῦσιον ἔλεος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κύριε, ἐλέησον.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Σοί, Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας, τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεκλιότας σοι τὸν ἑαυτῶν αὐχένα· καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἔνωσον αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ σου καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ συγκαταρίθμησον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ σου ποίμνῃ.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μὴ τις τῶν κατηχομένων.

Ἡ λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι ὁ Θεὸς τὴν δέησιν ἡμῶν· ποίησον ἡμᾶς ἀξιόους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ ἰκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ σου καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς, οὐς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαι σε ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἶης ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία!

Πάλιν καὶ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, ὅπως ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς

καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος καὶ δόξης ἡμῖν ἀνένοχον καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ συνέσεως πνευματικῆς· δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου μυστηρίων καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀξιωθῆναι.

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Χερουβικό

Ἦχος Δι' χ'

πρωτ. Κων. Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.331#

Ο ι τα α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ μυ υ υ υ
 υ υ στι ι κω ως ει κο νι ι ζο ο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι αι

αι αι αι αι αι τη ζω ω ω ο ποι οι ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α

α α α α α α α α α α α α α

λα α α α α α α α α α α α α α

α α λε ε Τρι α α α α α α α δι τον

τρισ α γι ι ο ον υ υ υ μνον προσ α α α α δο ο

ο προσ α α α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ες πα α α α α σαν την βι ι ο τι ι κη η

ην α πο θω ω ω ω ω ω ω με θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βασιλεεεεατων οοοο

λωων υποδεξοοομεενοι οι

Τ αις ααγγε λι ι και αις αορααατωως

δορυφορουου μεενονταααξεεσιιν

αλ λη λου ου ι ι ι α α α α α α

α

Λειτουργικά

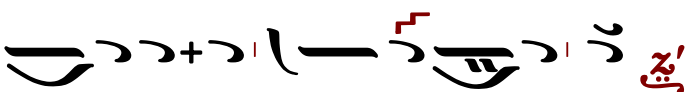
Ἦχος Δι' χ

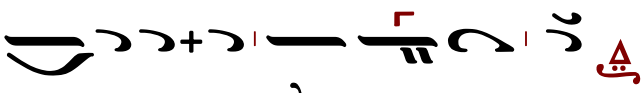
πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.332#

Κ υριεελεεησον

Κ υριεελεεησον

Κ
υ υ ρ ι ε ε λε η σον

Κ
υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρ ι ε ε λε ε η σον

Κ
υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον

Π
α ρ α σ χ ου Κυ υ ρ ι ε

Π
α ρ α σ χ ου Κυ υ ρ ι ε

Π
α ρ α σ χ ου Κυ ρ ι ε

Π
α ρ α σ χ ου Κυ υ υ ρ ι ε

Π
α ρ α α σ χ ου Κυ υ υ ρ ι ε

Π
α ρ α α σ χ ου Κυ υ υ ρ ι ε

Κ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ Κυ ρι ε

Α μ η η ν

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

Π α τε ε ρα Υι ον και α γι ον Πνε ε ευ μα Τρι

α δα ο μο ο ου σι ον και α χω ω ρι ι στον

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς

ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. **Ἀμήν.**

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ
προσφέρειν.

Ε λε ο ν ε ι ρ η η η ν η ς θ υ σ ι ι α ν α ι ν ε σ ε

ως

Κ α ι μ ε τ α τ ο υ π ν ε υ μ α τ ο ς σ ο υ

Ε χ ο μ ε ν π ρ ο ς τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν

Α α ξ ι ι ο ν κ α ι δ ι ι κ α ι α ι ο ν

Α γ ι ο ς α γ ι ο ς α γ ι ο ς Κ υ ρ ι ο ς Σ α β α

ω θ π λ η η ρ η ς ο ο υ ρ α ν ο ς κ α ι η γ η τ η ς δ ο ξ η ς σ ο υ

ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο με νος εν ο ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις

α α α α μη ην

μη η η η η η η η ην

ε ε υ υ μνου ου μεν σε ε ε ευ λο γου

ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ι ε

και δε ο με θα α α σου ο Θε ο ος η η μω

ων

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Α ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα ρι ζει ει ν σε

την Θε ο το ο ο ο κο ον την α ει μα κα ρι ι

στον και παν α μω ω μη η τον και μη τε ε ρα α

του ου Θε ε ου ου η η μω ων την τι μι ω

τε ε ραν των Χε ρου ου βι μ και εν δο ξο τε ε

ρα αν α συ γ χρι ι ι ι τως τω ων Σε ρα α α φι ι μ

την α δι α φθο ο ρως Θε ο ον Λο ο ο γο ον τε

ε κου ου ου ου σα αν την ο ον τως Θε ο το ο ο

ο ο κο ο ον σε ε ε ε με ε γα α λυ υ νο

ο ο με ε εν

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς

ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπεουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὄσμην εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐναντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμη και ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τον ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Σοι, Κύριε.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τας κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρόσχωμεν, τα Ἅγια τοῖς ἀγίοις.

Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἷς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικόν

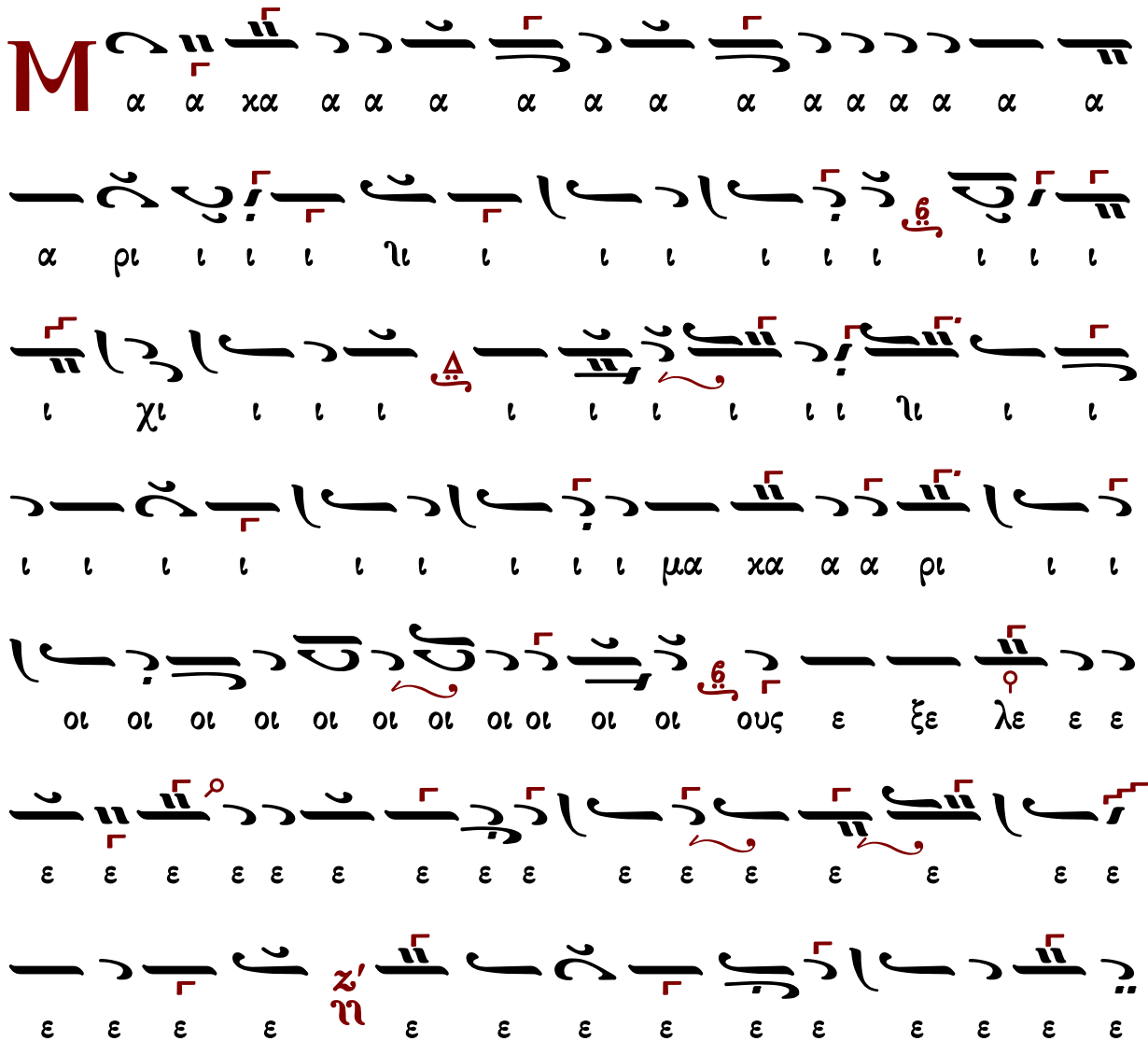
Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε,
καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ἀλληλούια.

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος Δι'

Θεοδώρου Φωκαέως
Ταμείον Ανθολογίας
τόμος γ' 1869 σ.357#

M α α κα α α α α α α α α α α α α
 α ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ους ε ξε λε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ους

ε ξε λε ε ε ε ε ε ε ε ξω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω και προσ ε λα α α α α α α α

α α α α λα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α βου

Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε Κυ ρι

ε ε ε ε ε ε και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι το και το ο μνη η μο ο ο ο ο ο ου υ

το μνη μο ο συ νο ο ο ον α α αυ τω ων εις γε

ε νε ε ε ε ε ε ε ε ε εις γε νε α α α

α α α α αν και αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι γε ε ε

ε ε και γε ε ε νε ε ε α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γε νε α αν και

γε ε ε ε νε ε ε α αν αλ λη λου ου ου ι ι

ι α α α α α α α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἄμην, ἄμην, ἄμην. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἦχος Δι̇

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

Ε ^{ΔΙ}
 ι δο μεν το φως το α λη θι νον ε λα βο μεν
^{ΒΞ}
 πνευ μα ε που ρα νι ον ^{ΜΕΛ}
 ευ ρο μεν πι στιν α λη
^{ΒΞ}
 θη ^Δ α δι αι ρε τον Τρι α δα προσ κυ νου ου ου ουν
^{ΔΙ}
 τες ^Δ αυ τη γαρ η μας ^{ΜΕΛ} ε σω σε ε ε ^Δ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἦχος Δι̇ $\bar{\chi}$

Θρασύβουλος Ξεν. Παπανικολάου
Θεία Λειτουργία 2014 σ.545#

Α
 μην α μην α μην εις α φε σιν α μαρ τι
 ων και εις ζω ην αι ω νι ον ^Δ
^{ΜΕΛ}
Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε

σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως αν υ μνη
 σω μεν την δο ξαν σου ο τι η ξι ω σας η
 μας των α γι ων σου με τα σχειν μυ στη ρι ι ων
 τη ρη σον η μας εν τω σω α γι α σμω
 ο λην την η με ραν με λε των τας την δι και ο συ
 νην σου αλ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ
 λη λου ου ι α α α

Ὁρθοί. Μεταλαμβάντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προσέλθωμεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἀγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιοθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἀγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἦχος Δι

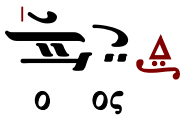
Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω νος (δεις)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο γη με ε

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω ω νο

ο ος

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῆ αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρί. Καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι'

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

Τ ^{Δι}
ον ευ λο γου ου ουν τα και α γι α ζον τα η

μας Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ λα ε τη

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία,
πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

